

NORGES HØYESTERETT

D O M

avsagt 26. juni 2025 av Høyesterett i avdeling med

dommer Henrik Bull
dommer Wenche Elizabeth Arntzen
dommer Kine Steinsvik
dommer Knut Erik Sæther
dommer Thomas Chr. Poulsen

HR-2025-1226-A, (sak nr. 25-064009STR-HRET)
Anke over Agder lagmannsretts dom 17. mars 2025

A

(advokat Erik Ulvesæter)

mot

Påtalemyndigheten

(statsadvokat Geir Evanger)

S T E M M E G I V N I N G

(1) Dommer **Poulsen:**

Sakens spørsmål og bakgrunn

- (2) Saken gjelder straffutmåling for terrortrusler, jf. straffeloven § 134, og ulovlig bevæpning på offentlig sted, jf. straffeloven § 189. Det er blant annet spørsmål om terrortruslene skal bedømmes som enkeltstående lovovertridelser eller ett sammenhengende straffbart forhold.
- (3) Politiets sikkerhetstjeneste (PST) siktet 25. september 2024 A for 16 overtridelser av straffeloven § 134 om terrortrusler (post I) og for overtridelse av straffeloven § 189 andre ledd om ulovlig bevæpning på offentlig sted (post II).
- (4) Grunnlaget for siktelsen post I er at A i perioden 10. januar til 15. februar 2024 sendte til sammen 16 brev og e-poster til 12 forskjellige mottakere med følgende innhold:

«Ingen er trygge noe sted. Skoler, kjøpesentere, sykehus, gudshus, politi, militær, kongehuset, regjeringen, tog, buss, ute på gaten. Alle mulige mål. Jeg er ikke redd for å dø. Er du? Forvent det første angrepet denne måneden.»

- (5) Mottakerne av brev (post I a til k) var Det kongelige slott, Stortinget, Forsvaret ved Jørstadmoen leir, Forsvarsdepartementet, Vest politidistrikt, Oslo politidistrikt, Politiets sikkerhetstjeneste, Bane NOR, Bergens Tidende, Det Mosaiske Trossamfund og Universitetet i Bergen. Brevene som ble sendt til Jørstadmoen leir (post I d) og Oslo politidistrikt (post I e), inneholdt i tillegg et uidentifisert hvitt pulver. E-postene (post I l til p) ble sendt til Stortinget, Universitetet i Bergen, Bane NOR, Det Mosaiske Trossamfund og Jødisk Museum i Oslo. E-postene inneholdt også GPS-koordinater til steder som hadde tilknytning til adressatene.
- (6) Telemark tingrett avsa 20. november 2024 tilståelsesdom med slik rettet slutning:

- «1. A, født 00.00.1999, dømmes for overtridelse av straffeloven § 134 første ledd (16 tilfeller) til fengsel i 3 – tre – år jf straffeloven § 79 bokstav a.
- Fradrag for utholdt varetekt er 270 – tohundreogsytti – dager per 18. november 2024 jf. straffeloven § 83.
2. A, født 00.00.1999, dømmes til å tåle slik inndragning etter straffeloven § 69 og § 70 jf § 75 til fordel for staten:
1. Sak 16356159; A-1 Kniv, A-2 Softgun og A-3 Pepperspray.
 2. Sak 16354656; A-5 Manhete, A-6 Sort kniv Stainless steel USA, A-7 Kniv med militært kamogrep, A-8 Foldekniv m. militærkamo, A-9 Foldekniv market Marines, A-10 Lommekniv med treskaft, A-11 Foldekniv market Biltema og A-12 Airsoft market Sport 106.
 3. I sak 16354656; B-1 en Samsung Galaxy mobiltelefon.»

- (7) Tingrettens domsslutning punkt 1 nevner ikke overtredelsen av straffeloven § 189 (post II), men dommen må anses å omfatte også denne, slik partene har lagt til grunn.
- (8) Tingretten mente at terrortruslene i utgangspunktet tilsa en straff på fengsel i fire år og tre måneder, og at overtredelsen av straffeloven § 189 medførte et tillegg til dette på tre måneder. Etter fradrag for As uforbeholdne tilståelse ble straffen fastsatt til fengsel i tre år.
- (9) Om bakgrunnen for handlingene i post I heter det følgende i As protokollerte forklaring for tingretten:

«Siktede forklarte at formålet var at folk skulle bli redde og at det skulle være masse væpnet politiet i gatene og at det skulle være mye oppstyr. Hun valgte seg ut det som hun synes var viktige institusjoner som politi og forsvar. Hun valgte det mosaiske trossamfunn fordi det er mye om dette i avisene og at det ville skape ekstra oppmerksomhet. Slottet og Stortinget var viktige for de er mer beskyttet og da ble det ekstra truende. Hun ville at truslene skulle nå ut i media og hun ble frustrert da de ikke gjorde det. Truslene ble utformet dels spesifikt og dels uspesifikt fordi det ville skape mest frykt dersom angrepene kunne skje når som helst og hvor som helst. Frykten kunne føre til mer beredskap og mer politi.

Hun vet at hvitt pulver i posten skaper større reaksjoner. Det ønsket hun. Hun tok med gps-koordinater for å vise noen steder det kunne skje. Da hun ikke fikk noen respons på de første brevene, tok hun med gps-koordinater for å få mer oppstyr.»

- (10) Tingretten ga følgende beskrivelse av As personlige forhold:

«Siktede er en kvinne på 25 år som tidligere er domfelt ved en anledning i tilståelsesdom fra Hordaland tingrett for fire overtredelser av straffeloven § 351 første ledd ved å tenne på inventar på toaletter på flere kjøpesentre i Bergensområdet. Hun ble dømt til fengsel i 7 måneder hvor 2 måneder ble gjort betinget med en prøvetid 2 år på det særvilkår at hun gjennomførte et behandlingstilbud knyttet til sinnemestring og aggresjonskontroll. Forholdene hun nå domfelles for ble begått i prøvetiden, men det er ikke påstått fullbyrdelse av den betingede del og retten finner heller ikke grunn til det. Siktede ble den 22. januar 2024 ilagt et forelegg for overtredelse av våpenloven.

Det er på det rene at siktede har betydelige utfordringer knyttet til sin psykiske helse og at hun har vært behandlingstrengende, dog med ulik grad av funksjonsnedsettelse, fra første innleggelse i psykiatrien da hun var 14 år. Siktede har opplyst at hun har en Aspergerlidelse, at hun er depressiv og periodevis kan ha psykosesyntomer. I varetekt behandles hun med antipsykotika og antidepressiva. Hun forklarte at hun var en vanskelig periode da hun utførte de straffbare handlingene, men at hun har det bedre nå. Den 14. august 2023 ble det utarbeidet en rettspsykiatrisk erklæring. På bakgrunn av denne, oppdaterte opplysninger og siktedes forklaring i retten er det ikke holdepunkter for å anta at siktede kan ha vært utilregnelig på handlingstidspunktet eller at hun er det nå.»

- (11) A anket over straffutmålingen. Agder lagmannsrett avsa 17. mars 2025 dom der anken ble forkastet. Avgjørelsen ble avsagt under dissens, idet de to fagdommerne og én meddommer mente straffen burde settes til fengsel i ett år og ti måneder.

- (12) Etter at saken var tatt opp til doms, men før dom ble avsagt, sendte lagmannsretten brev til aktor og forsvarer og tok opp om handlingene i siktelsens post I skulle anses som selvstendige overtredelser eller ett sammenhengende straffbart forhold. Lagmannsrettens flertall synes ikke å kommentere problemstillingen uttrykkelig, men ut fra domsgrunnene for øvrig må det legges til grunn at flertallet, i likhet med tingretten, mente det var tale om 16 enkeltstående overtredelser.
- (13) A har anket over straffutmålingen til Høyesterett. Det er gjort gjeldende at post I må bedømmes som ett sammenhengende straffbart forhold, og lagt ned påstand om at straffen må settes ned, subsidiært at lagmannsrettens og tingrettens dommer oppheves.
- (14) Påtalemyndigheten mener tingretten og lagmannsretten korrekt har lagt til grunn at det er tale om 16 selvstendige overtredelser av straffeloven § 134, og at straffen er riktig utmålt. Det er lagt ned påstand om at anken forkastes.

Mitt syn på saken

Én eller flere overtredelser av straffeloven § 134?

- (15) Jeg ser først på spørsmålet om handlingene i post I må bedømmes som flere selvstendige overtredelser av straffeloven § 134, eller om det foreligger ett sammenhengende straffbart forhold.

Høyesteretts kompetanse

- (16) Partene har lagt til grunn at dette er et lovanvendelsesspørsmål som ligger utenfor ankegrunnen – reaksjonsfastsettelsen – men at Høyesterett har kompetanse til å prøve spørsmålet i medhold av straffeprosessloven § 342 andre ledd nr. 1.
- (17) Etter min mening ligger spørsmålet, slik denne saken ligger an, *innenfor* ankegrunnen. Om det foreligger flere overtredelser i konkurrans eller ett sammenhengende straffbart forhold, har betydning i flere sammenhenger i strafferetten og straffeprosessen. For eksempel om et straffbart forhold er foreldet, og rettens adgang til å gå utenfor tiltalen, jf. straffeprosessloven § 38. Hvilken ankegrunn spørsmålet skal rubriseres under, vil derfor avhenge av hvilken sammenheng problemstillingen har betydning i. I saken her har spørsmålet betydning for den konkrete anvendelsen av bestemmelsen i straffeloven § 79 bokstav a, som hever den øvre strafferammen der det foreligger konkurrans. Dette er et spørsmål som hører under lovanvendelsen under *straffespørsmålet*, og som dermed faller inn under den påberopte ankegrunnen – reaksjonsfastsettelsen.

Rettslige utgangspunkter

- (18) Utgangspunktet for vurderingen av om det foreligger flere selvstendige overtredelser eller ett sammenhengende straffbart forhold, må tas i utformingen av det straffebudet som er overtrådt. Noen ganger framgår det av gjerningsbeskrivelsen at flere handlinger skal betraktes som ett sammenhengende straffbart forhold, slik som i straffeloven § 282 om mishandling i nære relasjoner.

- (19) Der loven selv ikke løser spørsmålet om flere krenkelser skal bedømmes som ett eller flere straffbare forhold, må det avgjøres etter «en helhetsvurdering, der sammenheng i tid, tilknytning til samme sted og et eventuelt felles forsett er momenter av betydning», jf. Rt-1994-203 på side 204.
- (20) At det foreligger et felles eller enhetlig forsett, innebærer at gjerningspersonens *motivasjon* favner videre enn det enkelte lovbruddet, jf. Ørnulf Øyen, «Fortsatt forbrytelse», Jussens Venner 2005 side 218–258, på side 241.
- (21) Likheter og forskjeller i krenkelsenes art og karakter er også et sentralt moment, jf. Rt-2006-964 avsnitt 15.
- (22) Dersom handlingene eller unnlatelsene har krenket *flere fornærmede*, er hovedregelen at det foreligger minst like mange overtredelser som antallet fornærmede, jf. for eksempel Rt-1992-445, der det på side 446–447 heter:
- «Det er den alminnelige regel at det anses å foreligge ett straffbart forhold for hver enkelt fornærmet selv om krenkelsene er likeartet i karakter. Dette er kanskje likevel ikke et hinder for at man etter omstendighetene kan anse også krenkelser mot flere fornærmede som et fortsatt straffbart forhold.»
- (23) Her må det sondres mellom integritetskrenkelser og andre typer krenkelser. Ved fysiske integritetskrenkelser som volds- og seksuallovbrudd har det vært lagt til grunn at man normalt har å gjøre med minst like mange straffbare handlinger som antall krenkede personer. Dersom straffebudet ikke primært tar sikte på å beskytte det bestemte enkeltindividets interesser, men også eller for det meste offentlige eller mer allmenne hensyn, er utfallet mer åpent. Det må derfor tas hensyn til hvor tyngdepunktet i interessekrenkelsen ligger.

Særlig om terrortrusler

- (24) Post I gjelder terrortrusler, jf. straffeloven § 134. Bestemmelsen lyder slik:
- «Den som truer med å begå en handling som nevnt i § 131 eller §§ 137 til 144, straffes med fengsel inntil 10 år.
- Dersom trusselen leder til en følge som nevnt i § 131 annet ledd, straffes handlingen med fengsel inntil 21 år.»
- (25) Ordlyden gir ikke gir nærmere veiledning i spørsmålet om flere terrortrusler skal anses som ett eller flere straffbare forhold.
- (26) Det generelle straffebudet mot trusler i straffeloven § 263 verner om «den personlige frihet og fred», se overskriften til kapittel 24, der bestemmelsen er plassert. Trusler om drap, som saken her gjelder, er derfor integritetskrenkelser, noe som normalt må medføre at det er tale om like mange overtredelser av trusselbestemmelsen som antall fornærmede, jf. for eksempel Rt-2014-745. Av og til kan likevel trusler mot flere regnes som ett sammenhengende forhold, se som eksempel Rt-2015-788.

- (27) Den forbrytelsen det er truet med i vår sak, er imidlertid en *terrorhandling*, jf. straffeloven § 131. Som terrorhandlinger regnes overtredelse av ulike straffebud som skal beskytte viktig infrastruktur, liv og helse med videre, herunder drapsbestemmelsen i § 275, når overtredelsen er begått med terrorhensikt som beskrevet i § 131 andre ledd:

«Terrorhensikt foreligger dersom en handling som nevnt i første ledd begås i den hensikt

- a. å forstyrre alvorlig en funksjon av grunnleggende betydning i samfunnet, som for eksempel lovgivende, utøvende eller dømmende myndighet, energiforsyning, sikker forsyning av mat eller vann, bank- og pengevesen eller helseberedskap og smittevern,
- b. å skape alvorlig frykt i en befolkning, eller
- c. urettmessig å tvinge offentlige myndigheter eller en mellomstatlig organisasjon til å gjøre, tåle eller unnlate noe av vesentlig betydning for landet eller organisasjonen, eller for et annet land eller en mellomstatlig organisasjon.»

- (28) Selv om også forbudet mot terrortrusler verner om individuelle interesser, er det her primært offentlige interesser, nærmere bestemt *kollektiv* frihet og fred, som står i sentrum. Dette kommer særlig tydelig fram ved trussel om terrorhandling, jf. straffeloven § 131, der det som nevnt kreves at gjerningspersonen har *terrorhensikt*. En slik terrorhensikt vil som regel peke i retning av at gjerningspersonens motivasjon går utover den enkelte trusselen, slik at truslene må ses som del av en større enhet. I så fall vil det foreligge et felles eller enhetlig forsett. Ut fra dette er jeg enig med Erling Johannes Husabø, *Terrorisme i norsk strafferett. Ein analyse av straffelova kapittel 18*, 2018, som i punkt 5.7 på side 147 tar til orde for at «[l]iksom ein terroraksjon med fleire drepne vert rekna som éi terrorhandling, må ein trussel med terrorhensikt om å drepa fleire personar normalt reknast som éin terrortrussel». Dette må som et utgangspunkt gjelde uavhengig av om trusselen om å drepe flere blir framsatt i én eller flere ytringer.

- (29) Det må likevel foretas en konkret helhetsvurdering, der det tas hensyn til hvor tyngdepunktet i interessekrenkelsen ligger, og – slik som ellers – om det foreligger sammenheng i tid og sted, samt likheter og forskjeller i truslenes karakter. Det kan for eksempel tenkes at terrorhensikt bare foreligger for én trussel, eller at gjerningspersonen har hatt flere former for terrorhensikt ved truslene. Som påpekt av Husabø på samme sted som jeg har sitert fra, vil dette kunne trekke i retning av at det foreligger flere straffbare forhold.

Den konkrete vurderingen

- (30) A er i post I som nevnt domfelt for å ha sendt til sammen 16 brev og e-poster med drapstrusler til 12 forskjellige mottakere. Innholdet i truslene var likelydende, likevel slik at to av brevene inneholdt et hvitt pulver, samt at e-postene i tillegg hadde GPS-koordinater til steder som hadde tilknytning til adressatene. Handlingene skjedde over et relativt begrenset tidsrom. Flere av e-postene ble sendt samtidig.
- (31) Videre er det endelig avgjort at A ved truslene hadde terrorhensikt, nærmere bestemt «å skape alvorlig frykt i en befolkning», jf. straffeloven § 131 andre ledd bokstav b.

- (32) Selv om det er tale om drapstrusler, mener jeg at terrorhensikten i dette tilfellet klart taler for at terrortruslene bør anses som ett sammenhengende straffbart forhold, ikke tolv selvstendige forhold, som ville vært alternativet. At det er spesifikke institusjoner som er mottakere av truslene, og at det i truslene også heter «jeg er ikke redd for å dø. Er du?», slik at truslene henvender seg til mottakerne i de aktuelle institusjonene, kan isolert sett peke i retning av at truslene bør bedømmes som separate forhold. Noen av institusjonene er også nevnt i trusselteksten, men når det samtidig står «ingen er trygge noe sted», oppfatter jeg dette først og fremst som eksempler på at alle borgere og institusjoner i Norge kan være mål. As forklaring, som tingretten har bygget på for å konstatere terrorhensikt, viser etter mitt syn tydelig at truslenes utforming og adressater ble valgt for å skape mest mulig kollektiv frykt og oppstyr, og ikke for å ramme spesifikke institusjoner eller personer direkte.
- (33) Basert på straffebudets utforming og hvilke interesser som primært vernes ved trusler om terrorhandlinger, og basert på nærhet i tid, likhet i forøvelsesmåte og ikke minst As motivasjon for handlingene, mener jeg at terrortruslene bør bedømmes som ett sammenhengende straffbart forhold.

Straffutmålingen

Generelt om straff for terrortrusler

- (34) Før jeg går inn på den konkrete straffutmålingen, finner jeg det hensiktsmessig å si noe mer generelt om straffutmålingen ved terrortrusler.
- (35) Straffeloven § 134 setter straff for den som truer med en *terrorforbrytelse*. Det vil si en *terrorhandling*, jf. § 131, eller slike *terrorrelaterte* handlinger som er nevnt i §§ 137 til 144.
- (36) Bestemmelsen viderefører straffeloven 1902 § 147 a andre, fra og med 21. juni 2013 tredje ledd, som kom inn i loven i 2002 i forbindelse med at det ble innført lovtiltak mot terrorisme.
- (37) Som jeg allerede har vært inne på, finnes det i straffeloven § 263 et generelt straffebud mot trusler. Den øvre strafferammen er her fengsel i ett år, som heves til tre år for grove trusler, jf. § 264. Bakgrunnen for at det ble innført en særregel om terrortrusler, er at slike trusler «er av en så alvorlig karakter at strafferammen i den alminnelige trusselbestemmelsen ikke vil fange det opp», jf. Ot.prp. nr. (2007–2008) side 192.
- (38) I forbindelse med lovendringen i 2002 påpekte Stortingets justiskomité at trusler om terrorvirksomhet «skaper store problemer og merkostnader for det sivile samfunn og må tas på alvor», og at slike trusler «kan i seg selv forårsake stor skade og oppfylle noe av terrorvirksomhetens målsetting; sette det sivile samfunn ut av spill», jf. Innst. O. nr. 70 (2001–2002) punkt 5.2 på side 11.
- (39) Samtidig er det i forarbeidene understreket at selv om terrortrusler kan være klart samfunnsskadelige, er de som regel mindre alvorlige enn fullbyrdede terrorhandlinger, jf. Ot.prp. nr. 61 (2001–2002) side 37 og Ot.prp. nr. 8 (2007–2008) side 192.

- (40) Den øvre strafferammen for terrortrusler er som nevnt fengsel i 10 år. Dersom trusselen gjelder terrorhandling, jf. § 131, og trusselen har fått slike følger som nevnt i § 131 andre ledd, økes strafferammen til fengsel i inntil 21 år. Bakgrunnen for regelen, som i slike tilfeller gjør at en trussel om en terrorhandling og en fullbyrdet terrorhandling gis samme strafferamme, er at «en trussel i spesielle ... tilfeller kan ha like inngripende virkninger som fysiske terrorhandlinger», jf. Ot.prp. nr. 61 (2001–2002) side 95.
- (41) Ved straffutmålingen må det – her som ellers – tas utgangspunkt i krenkelsens art, omfang og alvor, samt graden av subjektiv skyld. Terrorforbrytelser omfatter handlinger av så vidt ulik karakter og alvorlighetsgrad at det ikke kan angis noe normalstraffenivå.
- (42) For det første bør det ses hen til hva slags terrorforbrytelse det trues med, herunder hva strafferammen er dersom en slik terrorforbrytelse fullbyrdes. Videre må det etter mitt syn tas hensyn til innholdet i den aktuelle trusselen, hvilke interesser som trues, hvor reell trusselen framstår, og hvor alvorlige konsekvenser trusselen har eller kunne ha fått.

Den konkrete vurderingen

- (43) Det skal utmåles straff for terrortrusler bedømt som ett sammenhengende straffbart forhold, jf. straffeloven § 134, samt ulovlig bevæpning på offentlig sted, jf. straffeloven § 189. Straffeloven § 79 bokstav a kommer til anvendelse, og summen av lengstestraffene, jf. bokstav a tredje punktum, gir en samlet øvre strafferamme på fengsel i elleve år. Straffen skal fastsettes i samsvar med straffskjerpelsesprinsippet, som innebærer at det tas utgangspunkt i det mest alvorlige forholdet, og at det deretter gis et tillegg i straffen for de øvrige overtredelsene, jf. HR-2025-813-A avsnitt 75 med videre henvisning. Jeg ser derfor først på hva overtredelsen av straffeloven § 134 isolert sett ville gitt i straff.
- (44) Terrorforbrytelsen det er truet med i vår sak, er terrorhandlinger, jf. straffeloven § 131, nærmere bestemt trusler om drap med terrorhensikt. Den aktuelle terrorhensikten er «å skape alvorlig frykt i en befolkning», jf. § 131 andre ledd bokstav b. Truslene skapte ikke slik alvorlig frykt, og strafferammen for dette forholdet er da fengsel inntil ti år.
- (45) Når straffenivået skal fastlegges, mener jeg det er naturlig å ta utgangspunkt i straffenivået for drapstrusler i den generelle trusselbestemmelsen i straffeloven § 263.
- (46) I Rt-2008-401 avsnitt 11 ble det uttalt at «15 til 30 dagers fengsel er et utgangspunkt ved alvorlige trusler, men at det, avhengig av de konkrete omstendigheter, kan være aktuelt både med strengere eller mildere straff». I den saken var det tale om en drapstrussel mot en ansatt på et postkontor. Trusselen framkom spontant og uten tanker på realisering, og Høyesterett mente trusselen lå i nedre sjikt av utgangspunktet på fengsel i 15–30 dager.
- (47) Som eksempler på mer alvorlige saker nevner jeg først Rt-2014-745, som gjaldt trusler med en pistol og et sverd overfor fire polititjenestepersoner. I avsnitt 19 uttales det at truslene, som ble oppfattet som høyst reelle drapstrusler, i utgangspunktet tilsa en straff på fengsel i ti måneder.
- (48) Rt-2015-788 gjaldt blant annet trusler mot Nav-ansatte. Domfelte, som var misfornøyd med et avslag på søknad om sosialstønad, hadde oppsøkt Nav-kontoret og avfyrt ett skudd mot taket før han rettet pistolen mot flere av de ansatte. En av de ansatte ble truet i om lag

en halv time, delvis med våpenet rettet direkte mot hodet og kroppen. Det ble uttalt at drapstruslene, som ble subsumert under straffeloven 1902 § 227 andre straffalternativ – trussel under særdeles skjerpene omstendigheter om å foreta en straffbar handling når dette fører til alvorlig frykt – isolert sett kvalifiserte til i overkant av ett års fengsel, jf. avsnitt 21.

- (49) I vår sak er truslene generelt og nokså vagt utformet. Det er ingen beskrivelse av en ideologisk eller politisk agenda, og truslene ble framsatt i «jeg-form». Jeg er enig med lagmannsrettens mindretall, som har beskrevet truslene slik at de «framstår som et utslag av psykisk uhelse». Samtidig forklarte A ifølge tingrettens dom at hun «brakte mye tid på å formulere truslene, og det var et viktig poeng at de var såpass uspesifikke at ingen kunne vite når eller hvor et angrep kunne skje». Det er også på det rene at A hadde skaffet seg våpen, blant annet flere kniver som hun hadde med seg på offentlig sted, og at hun hadde tenkt gjennom hvordan et terrorangrep med kniv kunne gjennomføres i praksis.
- (50) Personlige forhold vil komme i bakgrunnen ved den konkrete fastsettelsen av straff for denne typen forbrytelser, jf. Rt-2013-789 avsnitt 72. Det at terrortrusler har sammenheng med gjerningspersonens psykiske helsetilstand, er ikke ensbetydende med at de er uten realitet. Ikke sjelden vil det dessuten være vanskelig å bedømme hvor reelle truslene er. Institusjoner med ansvar for samfunnssikkerheten må derfor ta også slike trusler alvorlig. I saken her varierte det i hvilken grad mottakerne oppfattet truslene som reelle. Noen av mottakerne opplyste at de var blitt vant med å motta slike brev, og at de ikke ble nevneverdig påvirket av trusselen. Andre mottakere, blant annet Forsvaret, politiet og Det Mosaiske Trossamfund, oppfattet trusselen av ulike årsaker som mer reell.
- (51) Selv om en terrortrussel ikke oppfattes som særlig reell, er det likevel tale om en svært samfunnsskadelig handling. Som nevnt heves den øvre strafferammen fra fengsel i 10 år til 21 år dersom trusselen faktisk fører til «alvorlig frykt i en befolkning». Det gir etter min mening et signal om at terrortrusler, iallfall trusler om *terrorhandlinger*, må straffes strengt også der de ikke framstår som særlig reelle, og der faregraden forblir uavklart.
- (52) Dersom det i vår sak bare hadde vært tale om én enkeltstående handling, mener jeg at straffen ville ha vært fengsel i syv til åtte måneder, altså i nedre sjikt av strafferammen. For brevene som i tillegg inneholdt hvitt pulver, ville straffen isolert sett ha ligget noe over dette.
- (53) Her er det altså ikke tale om én terrortrussel, men i alt 16 trusler bedømt som ett sammenhengende straffbart forhold. At det er ett straffbart forhold, innebærer at straffeskjerpelsesprinsippet ikke direkte gjelder for fastsettelsen av straff for truslene. Betydningen for straffen av at det er flere trusler, blir likevel langt på vei parallell med en tilsvarende vurdering av flere separate straffbare forhold basert på straffeskjerpelsesprinsippet, jf. HR-2024-1672-A avsnitt 25. Som det der påpekes, er det sentrale i hvilken grad det økte antallet krenkelser øker straffverdigheten samlet sett. Tillegget i straffen vil gradvis flate ut etter hvert som antallet handlinger blir høyt, jf. HR-2024-1901-A avsnitt 21.
- (54) Etter min mening bidrar ikke bare det høye antallet trusler, men også det at truslene ble videreutviklet og gjentatt overfor visse mottakere, til en økt straffverdighet. Da de første truslene ikke medførte slike følger som A ønsket, valgte hun bevisst å komme med nye trusler som inneholdt GPS-koordinater, til noen av adressatene. Et slikt fast, forbrytersk

forsett må medføre et markert tillegg i straffen. I tillegg kommer at et par av brevene inneholdt hvitt pulver, som var egnet til å skape økt frykt hos adressaten selv.

- (55) Når det også tas hensyn til den utflatingen av straffenivået som etter praksis skal skje der det foreligger mange krenkelser, er jeg kommet til at overtredelsen av straffeloven § 134 alene kvalifiserer til en straff på fengsel i tett opp mot tre år.
- (56) Det skal så gis et tillegg i straffen for ulovlig bevæpning på offentlig sted, jf. straffeloven § 189. Grunnlaget for domfellelsen er at A hadde med seg en foldekniv med et ca. 15 cm langt blad og en såkalt softgun til en behandlingstime ved DPS. Dette er overtredelse av henholdsvis straffeloven § 189 andre ledd og første ledd bokstav c. Ifølge den protokollerte forklaringen for tingretten hadde A med våpnene «fordi hun kunne bruke det til å true seg ut av situasjonen dersom det ble aktuelt med tvangsinnleggelse». Selv om A opplyste om våpnene til DPS og ga dem frivillig fra seg, utgjør formålet med bevæpningen et klart skjerpende element.
- (57) Bedømt isolert mener jeg post II, når det tas hensyn til bakgrunnen for bevæpningen i saken her, ville gitt en straff på fengsel i 15–30 dager.
- (58) I skjerpende retning kommer også at A ved Hordaland tingretts tilståelsesdom 29. august 2023 ble dømt for fire tilfeller av skadeverk i form av ildspåsettelse på toaletter på tre ulike kjøpesentre i Bergensområdet, jf. straffeloven § 77 bokstav k. Straffen ble satt til fengsel i syv måneder, hvorav to måneder ble gjort betinget på vilkår om gjennomføring av behandling knyttet til sinnemestring og aggresjonskontroll. Handlingene i saken her er for øvrig begått i prøvetiden.
- (59) Samlet sett tar jeg etter dette utgangspunkt i en straff på fengsel i tre år for post I og II før fradrag for formildende omstendigheter.
- (60) A meldte selv fra til DPS om at hun hadde sendt trusler, og hun tilsto umiddelbart begge postene overfor politiet. Hun har samarbeidet under etterforskningen, blant annet ved å gi tilgang til elektroniske enheter. Den uforbeholdne tilståelsen har gitt en klar prosessøkonomisk gevinst. Fradraget i straffen bør være på en tredjedel, slik både aktor og forsvareren har tatt til orde for, jf. straffeloven § 78 bokstav f.
- (61) Jeg mener det ikke kan være grunnlag for en reduksjon i straffen grunnet lang saksbehandlingstid. Riktignok tok det drøyt seks måneder fra avhøret av A til PST sendte saken til statsadvokaten med forslag om påtaleavgjørelse. Men det særlige ansvaret PST har etter politiloven § 17 b første ledd nr. 5 for å etterforske visse terrorlovbrudd, må etter mitt syn innebære at PST gis rom til å etterforske slike handlinger relativt bredt uten at det nødvendigvis leder til fradrag i straffen som formildende omstendighet. Trusselbildet har lenge vært vurdert som komplekst, jf. blant annet Meld. St. 21 (2012–2013) *Terrorberedskap*, side 29–30, der det heter at enkeltpersoner og små miljøer som opererer uavhengig av de organiserte miljøene, representerer en stor utfordring. I saken her mente PST det blant annet var nødvendig å undersøke om det var flere gjerningspersoner involvert, og om As sårbarheter var utnyttet av andre aktører, herunder fremmed etterretning.
- (62) Det er på det rene at A over lang tid har hatt betydelige utfordringer knyttet til sin psykiske helse. Handlingene hun er domfelt for, synes å ha sammenheng med dette. Men som jeg

allerede har gitt uttrykk for, vil personlige forhold komme i bakgrunnen når det skal fastsettes straff for terrorforbrytelser. Når straffeloven § 78 bokstav d ikke kommer til anvendelse, mener jeg derfor det ikke kan være grunnlag for en reduksjon i straffen på grunn av As psykiske helse.

Konklusjon

- (63) Jeg er etter dette kommet til at straffen settes til fengsel i to år. Til fradrag kommer 484 dager for utholdt frihetsberøvelse.
- (64) Dommen er en tilleggsdom til forelegg vedtatt 22. januar 2024 for overtredelse av våpenloven, jf. straffeloven § 82. I lys av dette og av at tingrettens slutning mangler henvisning til straffeloven § 189, samt at post I skal anses som ett sammenhengende forhold, finner jeg det hensiktsmessig å utforme en ny domskonklusjon for straffekravet, som trer i stedet for punkt 1 i tingrettens domsslutning.
- (65) Jeg stemmer for slik

D O M :

A, født 00.00.1999, dømmes for overtredelse av straffeloven § 134 første ledd og straffeloven § 189 første ledd bokstav c og andre ledd til fengsel i 2 – to – år, jf. straffeloven § 79 bokstav a.

Til fradrag kommer 484 – firehundreogåttifire – dager for utholdt frihetsberøvelse, jf. straffeloven § 83.

Dommen er en tilleggsdom til forelegg vedtatt 22. januar 2024, jf. straffeloven § 82.

(66)	Dommer Sæther:	Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
(67)	Dommer Arntzen:	Likeså.
(68)	Dommer Steinsvik:	Likeså.
(69)	Dommer Bull:	Likeså.

(70) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

A, født 00.00.1999, dømmes for overtredelse av straffeloven § 134 første ledd og straffeloven § 189 første ledd bokstav c og andre ledd til fengsel i 2 – to – år, jf. straffeloven § 79 bokstav a.

Til fradrag kommer 484 – firehundreogåttifire – dager for utholdt frihetsberøvelse, jf. straffeloven § 83.

Dommen er en tilleggsdom til forelegg vedtatt 22. januar 2024, jf. straffeloven § 82.